

23/8/71

ע"י
כ"ח

ר' מ' מודיעין

הנדון: סקירת הפגנת הפנתרים

בתאריך הנ"ל בשעה 1545 בערים חילקו כרוזים במרכז העיר ולאורך רח' יפו (רצ"ב שני כרוזים),

ב-1550 ככר הדוידקה נמצאים 7 איש עבריינים צעירים עם סרט על שרוול ימין הכתוב עליו "סדרן" במקום רמקול וכרוז גדול על בד כתוב "ממשלת פיחות לעזאזאל", וכן ציור קריקטורה של גולדה עם כנפיים עירומה וכתוב "גולדה, גולדה עופי כבר לכולם ממך בשבר", וכן כרוזים נוספים על גליונות נייר וכתוב עליהם

1. מאבק הפועלים לפועל
  2. לא ניתן משפט לניגרד בישראל
  3. ספיר הטק את החגורה
  4. לעניים אין תקציב אבל טדי מטייל בחו"ל
  5. אנו דורשים משפט מושבעים
  6. בן-אהרן סלק ידך מהפועלים
  7. חיסול הערבי קודם לעליה
  8. עד מתי יימשך דיכוי הספרדים, וכן שלטים עם יד שחורה
  9. חידול הערבי לפני המהפכה
- שמות הסדרנים היו: (1) חיים תורג'מן, (2) יצחק ועקבין,
(3) קויקו מונסונגו, (4) משה קביליו (מוריס) .....
(5) יעקב ביטון ועוד שניים לא מוכרים

ב-1605 הופיעו למקום ראובן אברג'ל ואחיו בעל לילות המזרח,
סעדיה מרציאנו עם חליפת ג'ינס וסמל על שרוול, צד ימין יד בצבע
שחור על עיגול רקע לבן, וכן אחיו שלמה מרציאנו אשר קרא
מדי פעם ברמקול לקבל לבוא ולהשתתף בהפגנה.

בשעה 1610 הופיעו נציגים מהפנתרים "כחול לבן" (1) אדי מלכה, יוסי כהן, פני כהן, ורינה כהן וחילקו כרוזים נגד השר שלמה הלל (ר' ב שני כרוזים).

1620 - הופיעו כוכבי, צ'רלי ביטון, אלי אנוכזר ובחברת 4 נציגים מתל-אביב דניאל סעיל ושני אנשים לא מוכרים הופיע גם . . . . . וציון תורג'מן, אלי בוחנוט וסמיר סלח, יעקב אלבז.

1630 - הופיעו 4 נציגים מחדרה לא מוכרים בשמותיהם, כמו' כ הופיעו צלמי טלויזיה ורדיו, עתונאים וכן כתב עתים, כתב וצלם מחו'ל.

1635 - החל הנואם ראשון נציג הפנתרים השחורים מת'א, דניאל סעיל על הנושא מלחמת הפנתרים השחורים בממשלת האשכנזים בין היתר אמר שלא ניתן שהממשלה תשבור את הפנתרים ושהמצב עומד לפני התפוצצות ועל הממשלה למלא זכריותיהם של כל המופלים לרעה, סוכט בקריאה להלחם נגד ממשלת האשכנזים.

1645 - הופיע מקור פ/44 ומסר לי שיש בדעת הפנתרים השחורים לשבש בעת הצעדה את התנועה ולשכב ברח' יפו עד שהמטרה תעצור אותם וכן יש בדעתם להשתמש במקלות אשר מחזיקות את הכרוזים, כמו' כ המקור הוסיף שבתוך שלושת ארגזי המתים יש מספר אלות אשר ישתמשו בהם בעת המצעד, וכן ישתמשו בכל אמצעי שיפול לידם.

1650 - באם השני ראובן אברג'ל על נושא ההפגנה וטיפול בחולה השגרון וכן נגד אלה המטפלים בבעיה ובעיקר נגד המשטרה אשר מתייחסת אליהם כאל יהודי § ברוסיה ומבצעת משפטי ראווה, הזכיר את משפט 7 הפנתרים אשר עומדים בקרוב למשפט וזה כדי שישמשו את המשטרה כראווה, קרא להלחם נגד זה ולמען הדמוקרטיה ובעיקר שבאם הוא עצמו ראובן אברג'ל ייעצר וגם חבריו לא יהיו אנשים אשר ידברו למען המקופחים. בין היתר עורר את בעית הפיחות אשר פוגע בראש בראושנה בעניים קורא טוב להלחם נגד הממשלה האשכנזית לעקור ממנה את כל האשכנזים אשר נוהגים אפליה, כמו' כ ציין את נתן דרוביץ אשר מוקיע את הפנתרים השחורים הלה תקף אותו וכינה אותו אנטישמי, שובא ספרדים ואשר אנשים כמוהו יוצרים את האפליה, הוסיף שלאחר המלחמה ולאחר שהתותחים הפסיקו לרעום בתעלה הוא ראובן אברג'ל עדיין גר במוסדרה ואילו האחרים גרים ברםסיה ומרוויחים 2000 ל'י ואז גחליט להתקומם נגד זה, וזאת ע'ם לגרום לפירוקה של הממשלה האשכנזית, כן אמר אמנם יושב בה שר ספרדי והוא השר שלמה הלל אשר מכור לממשלה הזאת והוא אשר יצר שוטרים מזה וגנבים מזה, קורא לשוטרים להתקומם משום שהם רוב ומשום שגורמים להם שילחמו נגד אחיהם, המשיך והזהיר שהם הפנתרים ישבשו את החיים בישראל ויהפכו את ישראל לפראג השניה, ויציתו את עצמם ברחוב (החלו לחלק כרוזים שירת הפנתרים באמצע הנאום) רצ' ב שני כרוזים.

אברג'ל הוסיף שהפנתרים באו פמגזע טהור ושהממשלה שברה אותם פיזית ורוחנית וקורה מהקהל לדרוש את הצדק ולא לתת לממשלה ללכת אחרי תורתו של קצנלסון אלא אחרי תורתו של זאב הרצל וחיים וייצמן, הוסיף שבאם לא המצב בישראל יהיה דומה למצב באירלנד שהפרוטסטנטים נגד הקתולים, הממשלה יצרה מצב שאין לחזור ממנו, הילדים הפכו לסרטורים ובערות הפכו לזונות.

בהמשך ציתת את קולגל אלישר אשר קרא לממשלה לעזור לנחשלים מבחינת סעד חינוך ותרבות ועביאו כדוגמא של אשכנזי אשר הכיר והזהיר על הבעיה, וזה כדי למבוע את המצב בו עומדים היום, ועל-ידי כך להגדיל את חיזוקם עד כ-30% באוניברסיטה ולא אחוז אפסי שיש כיום, סיכום שהקהל יצטרף ויתן יד לארגון וטיתרום בעין יפה למען הארגון אשר לוחם את מלחמת העביים.

1720- בואם שלישי צ'רלי ביטון על הנושא תקיפת שוטרים וכן ציטט מכתב כביכול אשר נכתב במכונת כתיבה ע'י שוטר מרוקאי הדפוק ועל המדינה האשכנזית אשר הופכת אותו לחוטב עצים ושואב מים, ואשר אנו הספרדים מופלים לרעה ורומסים את דעותיהם, המכתב קורא להלחם ומעמיד את דעותיהם של הרבה שוטרים כביכול אשר משתתפים ברגשותיהם עם הפנתרים השחורים, המכתב מזכיר שיש גם שוטרים מופרעים כמו .....

ואומר שאמנם הדג מסריח מהראש וזה מתחיל מהשר הלל וכלה בקצין שמואלי, עתה קצינים מעדות המזרח פוקחים את עיניהם ושואלים את עצמם על שהם דפוקים ושגולדה שולחת אותם להלחם בגד אחתהם ושלא היה בותן לה להיות אפילו מוכרת דגים במאה-שערים, במכתבו של השוטר מוסיף שרוב השוטרים דפוקים וחושבים כמוהו ואולם הוא אינו יכול להתפטר היות ועליו לפרנס שני ילדים ושהוא מרגיש צורך להשתתף אתם ולסיכום אומר שזאת התקווה האחרונה מאת השוטר הירושלמי,

במשטרה תוקם ועדת חקירה כדי לגלות את השוטר שכתב את המכתב, ולסיכום הנאום צ'רלי ביטון ביקש מהקהל לתרום בעין-יפה לארגון להצטרף אליו.

1735 - בואם הרביעי סעדיה מרציאנו על הנושא ההפתעה שהפנתרים הפטיחו וזאת הפפעתו של ספיר שהאשכנזים ברחביה חיים וממשיכים לחיות טוב ולהשמין ואלו אשר במוסדרה ממשיכים לגורע ברעב. מי יכול כמובן לקנות את השמנת והגבינות, כמובן האשכנזי אולם הספרדי חייב לקנות את הבשר היות והוא רגיל לעשות את החמין כדי לשבת ביום שבת עם 10 הבנים.

1740- החלו מתרימים את הקהל בין המתרימים ..... מעין-כרט וכן עבריינים נוספים אשר קראו לתרום לארגון. בהמשך הוסיף סעדיה מרציאנו ותקף את סגן ר' העיר על צביעותו שבהפגנת הדתיים תקף את המשטרה ואלו להפגנת הפנתרים אמר שאמנם קיימת הבעיה אבל בלי אלימות, בין היתר הוסיף צ'רלי והזכיר את זירוז משפטם של 7 הפנתרים אשר המשטרה מנצלת את זה לצורך פרסומת וראווה, קרא לקהל להלחם בגד זה כי אם ייעצרו נציגי הפנתרים לא יהיה מי ידבר על הבעיה ולסיכום אומר ומזהיר את המשטרה שלא יתערבו.

1800 - באם אחרון כוכבי על הזנשא משכורת ועבר לבעית חולה
השגרון אשר מזלזלים בהם ואשר לטענת ר' העיר שאמנם
ישנה הבעיה אבל אין תקציב, וסיכס באזהרה חמורה את
קציני המשטרה מפרובוקציה וביקש מהקהל להלוות
לרח' יפו להמשן ההפגנה, כל הכרוזים הנ'ל הונפו וכולם
החלו לצעוד מככר הדוידיקה לרח' יפו עם שלושת הארגזים
פנו לרח' המלך ג' ורג' לצומת בשר בצומת, חלק התיישב
10 דקות ולאחר-מכן המשיכו לרח' בן-יהודה פנו לרח'
ההסתדרות וחזרה המלך ג' ורג' ולרחוב יפו ולככר ציון,
במקום כוכבי קרא לקהל להתיישב עד הבוקר ועד שהמשטרה
תקח אותם בכח, בשעה 1930 העלו את הקריקטורה של
גולדה באש, וכן הונף כרוז חדש האומר מדינה שחצי
מתושביה מלכים וחצו עבדים ואנו בעלה אותה באש.
(באמצע הופיעה אשה וחלקה כרוזים רצ' ב כרוז),
ראובן אברג' ל הסתלק לכרון העירה מככר ציון,
לאחר-מכן ההפגנה הבלתי חוקית פוזרה בכח.

(-) יעקב בר-אילן